

MISTERIJE DUŠE

SAVREMENA NAUČNA MISAO

Zvanična nauka je poslednje četiri stotine godina okrenuta isključivo materijalnom svetu.

Nauka pokušava da objasni samo one pojave koje može da shvati znanjem kojim raspolaže. Nauka ovako reaguje zbog nerazvijene ljudske svesti, koja može da prihvati samo ono što razume i shvata. Zato sva naučna otkrića ne otkrivaju normalni ljudi sa normalnom razvijenom svešću nego pojedinci koji idu ispred svog vremena sa svešću koja je prevazišla vreme i prostor u kome žive. Poslužimo se ovakvim primerom: da su **Leonardo da Vinči i Isak Njutn** iznenada u svojim kućama ugledali televizijski ekran na kome se emituje neki današnji program, oni bi, moguće u panici pobjegli iz kuće misleći da su to đavolova posla. Iako ovi naučnici spadaju među najveće naučne umove koje je čovečanstvo imalo, ovako bi postupali samo zato što njihovo tadašnje poznavanje prirodnih zakona nije bilo saglasno sa pojavom koju su ugledali.

Današnja naučna misao se zasniva na prirodi i zakonima u prirodi. A kako su nastali sami zakoni prirode, pitanje za koje nam nauka ne može pružiti jasan odgovor.

BESMRTNOST DUŠE

Grci su i pre **Sokrata i Platona** verovali da duša nastavlja živeti poslije smrti. Sokratu i Platonu odaje se priznanje da su među prvima unapređivali svedočenje o tome da je duša besmrtna.

Verovanje u zagrobni život bilo je središte **egipatskih religija**.

Da, i **Vavilonci** su verovali da se život neke vrste, u nekom obliku, nastavlja posle smrti

DUŠA U RELIGIJI

Na latinskom reč religija znači **kopča**, ponovo povezati. Ujedinjuje Tvorca sa njegovom tvorevinom.

Religija je i pokušaj da se objasni poreklo nečega što je neobjašnjivo na prirodan način. Za religiju su bitna dva verovanja:

Vera u posmrtni život i vera u boga.

Lažna religija je ona religija koja se sastoji iz datih odgovora na sva pitanja, To je čisto programiranje uma. Sve što se uči napamet i imitira je programiranje uma.

DUŠA U SVETU BIBLIJE DA LI POSTOJI DUŠA?

”Stvori Gospod Bog čoveka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovek duša živa.“

U ovim primerima nema naznake o tome da je duša neka stvar koja nastavlja živjeti poslije smrti.

Dakle, reč "duša", onako kako se koristi u Bibliji, odnosi se na osobu ili na životinju ili na sam život neke osobe ili životinje. Jedna je **prah zemaljski**. To je materija, odnosno, materijalna supstanca koja sama po sebi ne poseduje život.

A zatim mu Gospod dunu u nos „**duh životni**“.

Podario mu je život. Dao mu je to nešto što je neživu materiju učinilo živom i to je onda nazvao „duhom živim“. Drugim rečima, to je kombinacija praha zemaljskog i duha životnog koji zajedno daju „**živu dušu**“.

ŠTA JE DUH ŽIVOTNI?

IZ ČEGA SE SASTOJI?

Sastoji se iz dve komponente.

1. Kvantna energija
2. Svest kao deo Univerzalne Svesti

Biblija nam govori da mi ne primamo „živu dušu“. Kad se steknu ova dva uslova mi postajemo „živa duša“.

Kada čovek umre šta se dešava sa njim? Šta kaže Stari Zavet?

**„I vrati se prah u zemlju,
Kako je bio, a duh se vrati
k Bogu, koji ga je dao“.**

Kada čovek umre **duh se vrati Tvorcu a prah zemlji**. Sada se svakako pitate a gde je duša? Duša onako kako je zamišljate ne postoji!

Pod **duhom** se podrazumeva naša:

1. **Svest koja se vrati Tvorcu i**
2. **Kvantna energija koja se vraća u kvantni hologram (matrex).**

Tvorac je Univerzalna Svest. Znači mi smo deo te Univerzalne Svesti i posle smrti naša svet vraća se Univerzalnoj Svesti od koje je i postala. Gde se tačno vraća? Vraća se u paralelni Univerzum koji se sastoji iz čiste energije svesti.

Znači živa duša (čovek) nastaje spojem mrtve materije i duha životnog (svesti). Kada se duh (svest) vrati Tvorcu (Univerzalnoj Svesti) ostaje samo materija, telo pokojnika koje će se ubrzo dezintegrisati, raspasti i od njega će postati zemlja, prah zemljani.

Zaključak: **Živo biće, čovek je ustavri duša**. Spajanjem praha i duha dobija se duša. Čovek kad umre, to je kraj i nikakva duša više ne postoji

Da bi smo to lakše shvatili da objasnimo kako ustvari nastaje čovek. Prema najnoj ćeliji juri nekoliko milijardi spermatozoida. Kada dođu do opne svi su stali. Ne ulazi po teoriji Darvina, najbrži, najači spermatozoid da oplodi jajnu ćeliju. Da je tako svi se rađali apsolutno zdravi i ineteligentni. Ali nije tako, to jedan osmišljen kompjuterski program gde se tačno zna koji spermatozoid ulazi da oplodi jajnu ćeliju zavisno od prethodnog života. Kada spermatozoid oplodi jajnu ćeliju nastaje čovek kao fizička, materijalna podloga, nastaje kao mrtva materija. Tek kada Tvorac (Univerzalna Svest) **ubaci životnu kvantnu energiju i deo sebe (Svest)** u tu mrtvu materiju tada je mrtva materija oživela i postala čovek. Posle te

sekunde je zločin svaki abortus jer to je ubistvo još nerođenog ali stvorenog ljudskog bića.

DUŠA U SVETU NAUKE - ŠTA JE UM?

Um je zbir misli, Misli su samo najfinije vibracije prirode, zbivanja na nivou frekvencija ili informacija. Ne postoji neki um koji misli. Postoje samo misli kao informacije.

Um nije pojam već događanje.

Pojam ima svoju suštinu, Događanje je samo proces. Pojam je nalik kamenu, događaj je nalik talasu-on postoji ali nema suštinu. Talas je samo događaj između vetra i okeana, proces, pojava.

Um je samo proces. Zapravo, um i ne postoji, samo misli koje se kreću tako brzo da to izgleda kao da postoje u kontinuitetu. Jedna misao dođe, potom druga misao, i sledeća, i tako dalje. Međuprostor je tako mali da se ne može videti pauza između jedne i druge misli. Tako sve misli izgledaju spojene, one postaju kontinuitet, a zbog tog kontinuiteta čovek misli da um postoji.

Postoje misli-a ne i um koji misli.

Uvek kada se um pažljivo osvesti, on nestaje. Samo svest ostaje. Um je sa mislima kao oblaci, a svest je samo nebo. Oblaci stalno prolaze, nebo uvek ostaje. Svest smo dobili od Tvorca.

Svako od nas je to što jeste kao rezultat dosadašnjeg rada našeg uma. Ono što misliš to i postaješ.

*Spoljašnji deo uma – **SVEST***

Ovo je deo uma koji barata našim čulima (vid, sluh, ukus, miris i dodir) koja su usmerena ka spoljnom svetu. Samim tim zadatak svesti je skupljanje informacija iz spoljnog sveta.

Unutrašnji deo uma je - **PODSVEST**

Nauka odnosno psihologija kaže da je **PODSVEST DUŠA**

ŠTA SE DEŠAVA SA POSLE SMRTI SA TELOM (MATERIJOM) - SVEŠĆU-ENERGIJOM?

Znači čoveka stvara Tvorac a ne njegovi roditelji, oni su samo sredstvo preko kojih ih Tvorac stvara. Protiti kao jedinice života žive i hrane se i nakon smrti organizma jer život je neuništiv. Ovu razgradnju vrše protiti (čestice života) koji se formiraju u bakterije i crviće. Čim postoji nešto što jede to znači da postoji forma života. I kada više nema hrane, materije možemo slobodno da kažemo da je čovek živ i posle smrti i da je pojeo samoga sebe. Ako pogledamo leš u staklenom sanduku videćemo da nema više tkiva samo je ostala garderoba, neorganska materija i kosti. Kosti se po istom principu razlažu samo je potrebno na hiljade godina. Pitamo se gde je tkivo, gde su crvići, gde su bakterije, u suštini svodi na jedno pitanje gde je materija.

Ako znamo da je materija energija zaustavljena do tačke vidljivosti, to znači da je **materija prešla u energiju** koju mi našim čulima ne možemo da

prepoznamo. Kvantna energija tog bivšeg tela izlazi iz tog staklenog sanduka izlazi iz zemlje i utapa se u okean kvantne energije u nevidljivu mrežu energije koja povezuje sve. Možemo joj dati ime Božji Matrix-Kvantni Hologram ili samo „Polje“. Znamo da je kvantna energija neuništiva samim tim i materija je neuništiva. Materija samo menja oblike, transformiše se iz jednog oblika u drugi (voda, vodena para, oblak, kiša, sneg, led, voda).

Crkva priča o Vaskrsenju umrlog čoveka. Ne priča o metodologiji tog vaskrsenja. Metodologija je vrlo jednostavna i izvodljiva. Ako uzmete gomilu ekserčića i rasturite na sto. Stolu približite magnet i stavite praznu kesu ispod magnetu. Svi razbacani ekserčići skupiće se na gomilu i ući u kesu.

Isto tako kada Tvorac jednog dana iz njemu samo poznatih razloga upotrebi elektromagnetno polje zemlje i sakupi rasutu materiju iz kvantno holgrama, odnosno Polja, formiraće se čovek. Nije tačno da će imati 33 godina koliko je imao Isus Hrist kada je umro. Imaće tačno onoliko godina koliko je imao i izgledaće onako kako je izgledao kada je bio zdrav. Tada će kao i prilikom rođenja Tvorac (Univerzalna Svest) poslati deo sebe, životnu energiju (Svest) u to materijalno telo i ono će oživeti. Nastaviće da živi kao da se ništa nije desilo. Shvatiće to kao da je spavao i da se razbudio.

Mnogi povratnici iz kliničke smrti pričaju istu priču. Mračan tunel, nesnosna buka, zvonjava i na kraju tunela blještavo svetlo gde su trebali da se utope ali nisu već su se vratili iz nepoznatih razloga.

Sada kada smo objasnili šta biva sa materijom i svešću čoveka da vidimo šta se dešava sa kvantnom energijom koju smo dobili od Tvorca. Ta energija se vraća u Polje, Kvantni Hologram ili Božanski Matrex. Ili možda najtačnije vraća se u Božji Um. Ali nažalost ne vraća se sva kvantna energija. Zašto?

DEMONI:

Zato što postoje pored organskih entiteta i neorganski entiteti. **Ti neorganski entiteti su prirodni elementi, demoni.** Oni su u Univerzumu nastali spontano zajedno sa nesvesnim umnožavanjem neorganskog sveta u svim dimenzijama.

Njihova osnovna odlika je borba za goli opstanak. Oni nemaju funkcije ličnosti radi prisustva duše. To ima samo čovek u organskom svetu. **Neorgansko područje ne stvara svoju energiju. Energiju stvaraju i akumuliraju samo organska bića** u trodimenzionalnom fizičkom svetu. Akumulacija i očuvanje su, jedna od odlika fizičkog sveta. Zato neorganska bića svoju energiju moraju da uzimaju od organskih kao paraziti. Budući da žive na višim dimenzijama od fizičke, oni lako manipulišu bićima u fizičkom svetu, koja su ograničena svojim fizičkim čulima i ne mogu jasno da raspoznaju uticaje viših planova, opsedaju ih i navode da deluju tako da im stvaraju hranu.

Opet, budući da su prirodni stanovnici viših planova, naročito astrala, njihova **hrana nije fizička hrana, već energetska, sačinjena od posebnih frekvencija koje stvaraju emocije kojima bića zrače, emocije posebno niske frekvencije,** a to su negativne emocije, mržnja, strah i patnja. Neorganska bića

navode sva organska bića na ponašanje koje stvara emocije mržnje, straha i patnje, a posebno prisiljavaju čoveka na takvo ponašanje.

SIMPOZIJUM KVANTNIH FIZIČARA

U Kopenhagenu je setembra 1993. godine održan simpozijum kvantnih fizičara. Na skupu je učestvovalo 347 stručnjaka iz celog sveta. Svi oni koji nešto znače u kvantnoj fizici. Među njima su bila i tri dobitnika Nobelove nagrade.

Svih 347 kvantnih fizičara odgovorili je da veruju u Uzvišeni Um začetnika sveopšteg stvaranja, nazvanog Bog. To je bilo i normalno očekivati jer se kvantna fizika kao nauka bavi istraživačkim radom i dokazuje postojanje Boga kao Stvaraoca svega što postoji.

ZAŠTO NE VIDIMO BOGA?

Svrha Božje Kreacije je **evolucija svesti** preko **slobodne volje** i **slobodnog izbora**, da bi se na određenom nivou razvoja shvatili pravi životni smisao i ulogu Tvorca. Uostalom, čovek mora sam da odluči, da li će verovati u svog Tvorca ili ne. Vera nije prinuda, ona je slobodna odluka i izbor srca.

DA LI JE TVORAC SVEST?

Umesto naziva Bog treba koristiti naziv Univerzalna Svest, Ljudska svest može da spozna Boga tek kada evolucijom dostigne odgovarajući nivo duhovnog razvoja.

Svest duhovnog tragaoca može da se uzvisi, proširi samo pod uslovom da postoje objašnjenja koja razum prihvata kao logičana. Religija koju obuhvata nerazumljivu mistiku kod vernika može jedino da izazove strah od Više Sile. A to i jeste cilj crkve koja je uvek delovala u interesu vladajuće klase da drži vernike u neznanju i poslušnosti.

Šta je Tvorac? Da li je Tvorac biće kako ga prikazuje religija? Ne, Tvorac nije biće. **Tvorac je nebiće**. On je osnova sveg bića.

Budući da Tvorac postoji kao nebiće, ono mora da bude izvor svega i da večno postoji.

Tvorac je stvorio Univerzum i čitavu hijerarhiju bogova odnosno bića. Neki od bogova sa donje lestvice hijerarhije stvorili su čoveka. Da bi smo shvatili kako funkcioniše čitava univerzalna hijerarhija bogova kao bića moramo to da shvatimo pomoću emanacije.

Emanacija je filozofski pojam koji označava izviranje nečeg nižeg iz nečeg višeg, konačno izviranje svih bića iz jednog najvišeg izvora. Najviši izvor je sam Tvorac, sama Univerzalna Svest. To znači da je Tvorac stvorio sva živa Bića koja su za naša shvatanja vanzemaljci jer žive van naše Zemlje. Kao što svetlost postaje sve slabija što se više udaljuje od izvora, tako i bića postaju nesavršenija što se više udaljuju od Tvorca.

Vanzemaljci na najnižoj lestvici hijerarhije su oni koji su posećivali Zemlju

i za koje su drevni narodi govorili da su bogovi. Otuda postupnost opadanja u prirodi i nastanak zla. Zlo je najniže u procesu emanacije.

Emanacija je suprotan proces evoluciji. Dok se u evoluciji proces kreće od nesavršenog ka savršenom. Ta iskonska negacija bića, to iskonsko zlo, ono isto kao i emanacija života ima životne oblike koji se izražavaju i ti oblici su poznati kao **demoni**.

Sada kada smo ukratko objasnili kako to Tvorac-Svest funkcioniše, videli smo vrlo jasno da Svest, odnosno svesnost stvara naš fizički Univerzum.

VERA I RAZUM

Za nas postoji dilema. **Da li veru treba staviti ispred razuma ili razum ispred vere**, to jest, da li verovati u Boga i ako nije jasno da li on postoji, ili da pokušamo da razumom objasnimo Boga.

Takvu dilemu su hrišćanske crkve odlučile da reše uvođenjem **dogme** (pravila), po kojoj je ispravno samo ono što kaže crkva. Mora se verovati u Boga i ako nije jasno da li on postoji.

Ja radim obrnuto. Pokušavam da razumom shvatim Boga. Vera je izraz potrebe ljudskog bića za Bogom. Naime, vera je zahtev ljudske prirode. Potreba za Bogom nastaje iz osećaja koje Božanska Klica usađena u duši šalje mentalnoj svesti.

VI STE DEO KOLEKTIVNE SVESTI

Svest je kolektivna i svi je crpimo iz istog izvora.. Kolektivna svest poseduje nivo svesti koji je širi od individualnog. Svi smo mi jedno ljudsko biće koje nosi nebrojane maske. Kada se sve maske uklone, ono što ostaje je suština, svest – samo deo Univerzalne svesti.

ČOVEK KAO ENERGETSKO BIĆE

Čovek je kombinacija dve sile.

Jedna je **kosmička**, fluidna životna sila.

A druga **sila svesti**, nazvana mentalna sila.

Kada se delovanje ove dve sile uravnoteže, život teče bez ikakvih problema. Kod ljudi niže duhovne svesti ne postoji takva ravnoteža i zato se ispoljavaju bolesti.

Kosmička sila dolazi iz Univerzuma i ona pokreće i održava sve oblike života na zemlji. Kada ona prestane da deluje nastupa trenutna smrt tela.

Mentalna sila svesti nastaje u umu (razumu) i formira se u atomskoj strukturi i molekulima mozga.

Ljudska bića imaju pet nivoa energije koje međusobno koegzistiraju u rasponu od najgrublje do nasuptilnije. Tih pet nivoa energija funkcionišu kao pet omotača ili tela ljudi i to su:

Kosmička sila deluje na svih pet tela, omogućavajući im da obavljaju svoje funkcije i kada nismo svesni, ili spavamo, Iako su nezavisna tela, ona se međusobno prožimaju, čineći tako ljudsko biće.

1. **Fizički omotač**, fizičko telo nastaje biološkom oplodnjom i ono je zavisno od hrane, vode i vazduha. Međutim njegovo postojanje još više zavisi od kosmičke energije. Dok fizičko telo, bez hrane, vode i vazduha može da izdrži određeno vreme, život prestaje momentalno ako se životna energija povuče.

2. **Energetsko (eterično) telo**. Fizičko i energetsko telo čine osnovnu građu čoveka. Služi da se ubrizgava život u svaku ćeliju fizičkog tela. Ono služi da podržava fizičko telo i da bude spona koja povezuje fizičko i astralno telo. Njegovo se energetsko isijavanje može zapaziti primenom posebne tehnike, kao svetlosni omotač oko fizičkog tela, nazvan aura.

energetsko (eterično) telo ostaje neko vreme u svetu čvrste materije dok se ne dezintegriše,

Ljudi izrazitijeg senzibiliteta mogu takva tela, nazvana „avetima“, da vide na grobljima, zato što energetsko (eterično) telo ostaje neko vreme u blizini biološkog tela za koje je energetski vezano; razlaganje energetskog (eteričnog) tela traje nekoliko dana a najviše četrdeset.

3. **Mentalno telo ili mentalna svest**, razvija se nezavisno od biološkog tela i vrši mnoge funkcije, istovremeno **držeći na okupu fizičko i eterično telo**. Služi kao glasnik za prenošenje utisaka iz spoljašnjeg sveta svim drugim telima.

4. **Astralno telo** prožima mentalno telo. Kada nastupi smrt biološkog tela, od biološkog tela odvojeno kada se životna energija od koje je sastavljeno spaja sa kosmičkom energijom.

Pre toga je mentalna svest napustila fizičko telo i vratila se svom Tvorcu, Univerzalnoj Svesti. Kada nastupi takozvana „smrt“, astralno telo napušta biološko telo, pošto astralno telo može da postoji bez fizičkog (biološkog), nastavlja dalje da živi na astralu, zbog čega i ne postoji smrt kao prestanak postojanja. Postoji samo prestanak funkcija biološkog tela, to jest, fizičkog omotača, koji služi da štiti druga tela dok stanuju u fizičkom telu.

Astralno telo **uzima energiju za svoje funkcionisanje direktno od energije Univerzuma**. Ono ima sličnu funkciju kao biološko telo u fizičkom svetu, naime **služi da štiti mentalno telo (svest) dok prolazi kroz astral ka Tvorcu, Univerzalnoj Svesti**. Kada obavi tu funkciju ono se dezintegriše (raspada) isto kao i fizičko telo i sjedinjuje se sa materijom astrala isto kao i materijalno telo što se sjedinjuje sa materijom fizičkog sveta (zemljom). Upravo to je pretvaranje materije u energiju.

Svako od ovih tela kao omotač obavlja telo koje se zove duša. Sve su to omotači duše, sa njima duša skuplja iskustva, koristi ih kao vozilo za kretanje i delovanje u ovom materijalnom svetu.

5. **Telo nazvano duša**. To je transcendetno telo (telo koje postoji pre svakog iskustva i u kome je usađena „Božanska Klica“) To je ono što mi nazivamo

„dušom“, ono što je stvarno naše Ja, i odvija se to što nazivamo „našim životom“. Naša duša jeste suština našeg postojanja, a sva druga tela služe samo da bi se našoj duši omogućila evolucija njene svesti.

Možda izgleda tako ali astralno telo nije duša. Duša je izvan svih pravih definicija ili bilo kakvog opisa shvatljivog ljudskim razumom na ovom nivou. **To je samostalna svest koja se potpuno budi, koja postaje svesna sebe kao samostalne svesti na putu ka duhovnoj svesti, Tvorcu, Univerzalnoj svesti.**

Na tom putu ona evoluirala i dalje se razvija, **uči kroz nove reinkarnacije, stiče nova iskustva** i kao stara duša da bi na **kraju doživela Prosvetljenje**, i tek onda sjedinjuje sa Univerzalnoj Svesti odakle i pošla. Mi smatramo da se (izuzev fizičkog tela-omotača) sledeća navedena **četiri tela formiraju u četvrtom mesecu starosti fetusa**, kada se duša (telo blaženstva) reinkarnira u fetusu i kad počne izgradnja i život biološkog tela sa ostala tri tela (eteričnim, mentalnim i astralnim).

Šta je to što je novo u ovim našim istraživanjima za razliku od Crkve i nauke.

Novo je to da treba razlikovati **mentalnu svest kao jednu od omotača duše koja se razvija nezavisno od biološkog tela i vrši mnoge funkcije a osnovna je da drži na okupu fizičko i eterično (energetsko) telo.** To je ono što nauka, odnosno psihologija dokazuje. **To je svest sa kojim telo funkcioniše u ovom materijalnom svetu.** To je ono što ste svakako znali.

Kada obavi svoju funkciju dok je materijalno telo živo, posle smrti materijalnog tela **svest se dezintegriše isto kao i fizičko telo i sjedinjuje se sa materijom astrala, isto kao i materijalno telo što se sjedinjuje sa materijom fizičkog sveta** (zemljom). Posle sjedinjena sa materijom astrala ostaje kao energija da lebdi u hologramu, Polju ili Božjem Umu.

Da ponovimo, **ново je to što treba razlikovati tu svest od svesti koju poseduje sama duša.** Druga tela služe samo da bi se našoj duši omogućila evolucija njene svesti. A to se čini kroz reinkarnaciju.

To je samostalna svest koja se potpuno budi, koja postaje svesna sebe kao samostalne svesti na putu ka duhovnoj svesti, Tvorcu, Univerzalnoj svesti. Posle smrti materijalnog tela duša kao najsuptilniji omotač sa svojom suštinom, svešču napušta materijalno telo i odlazi na astral, koji je samo jedna stanica na putu duše ka duhovnoj svesti, Tvorcu, Univerzalnoj Svesti.

Kako deluje duša, odnosno ta njena unutrašnja svest? Da li mi to možemo da primetimo? Najčešće **duša deluje na taj način, koju mi doživljavamo kao intuiciju ili „unutrašnji glas“.** Ona deluje mnogo češće na taj način nego što smo toga svesni, ali zbog buke i opterećenosti svesnog uma najčešće ga ne opažamo, ili se tek naknadno setimo da smo na vreme bili „obavešteni“ na taj način.

ASTRALNI SVET

Kada prestane život u svetu čvrste materije, **ljudska duša sa astralnim telom**, napušta biološko telo i odlazi u astralni svet. Tu nastavlja školovanje koje traje do sledećeg rađanja duše (reinkarnacije) u materijalnom svetu.

Astral je zaseban svet fine materijalne strukture, U evoluciji svesti služi kao međuetapa u kojoj duše stanuju jedno određeno vreme, **do nove reinkarnacije** u fizičkom svetu.

U astral **dolaze i najnaprednije duše** da bi se pripremile za odlazak u Duhovni Kosmos.

Astral je svet izgrađen od fine supstance, od koje se sastoji i telo u svom astralnom obliku. Atomska struktura, kao i energija astrala, **drugačije su od atomske strukture čvrste materije i od energija fizičkog sveta**. Zato astral nije moguće registrovati čulima i instrumentima koji mogu da zapaze i mere pojave u gruboj materiji.

Iako se astralni svet ne može opaziti i registrovati fizičkim čulima, to ne znači da on ne postoji.

Pojedine svetske religije boravak duša u astralu kvalifikuju kao nagradu ili kaznu, tvrdeći da dobre duše odlaze u **Raj**, na više nivoe astrala a loše duše u **Pakao** na niže nivoe astrala, a manje grešne u **Čistilište** na srednjim nivoima astrala.

Ljudske duše su stvorene da uče kako da slobodnom voljom razvijaju svest dok ne postanu savršene a ne da se kažnjavanjem ili nagrađivanjem primoraju da postanu dobre. **Astralni svet nije ni nagrada ni kazna, on služi za školovanje duša, kao i fizički svet.**

Većina ljudskih duša, kada napusti fizičko telo, odlazi na onaj nivo astrala koji odgovara nivou njihove svesti. Duše stanuju u astralu da bi naučile ono što nije moguće naučiti prolaskom kroz životna iskustva u svetu čvrste materije, da im se pomogne da **izađu iz nekih „zastoja“** koji su nastali na evolutivnom putu.

Smatra se da boravak duša u astralnom svetu, između dve reinkarnacije, može da traje vekovima, nekoliko godina, ili samo nekoliko dana. **Koliko će dugo duša biti u astralu zavisi od iskustva i duhovnog znanja ponetog iz sveta čvrste materije**. Onaj ko u sebi nosi više plementijih osećanja i više znanja, boraviće u astralu kraće. Oni sa manjim znanjem i manjim iskustvima vraćaće se pre na doškolovanje u materijalni svet.

Kada završi sa svim potrebnim ciklusima razvoja u fizičkom svetu i svetu astrala, ljudska duša dospeva u Duhovni svet, kao krajnje odredište u kome će se njena svest takođe dalje razvijati preko tri etape da bi na kraju puta u Duhovnom Kosmosu dostigla i jedinstvo sa svojim Tvorcem.

Duhovni kosmos je drugojačiji od materijalnog kosmosa u svim pojmovima. **Načinjen je od najfinijih fluidnih energija**, zato što je njegovo postojanje neshvatljivo ljudskim bićima koja poznaju samo grubu materiju. Tek sa **postizanjem Prosvetljenja** sagledava se Duhovni svet jer se prosvetljenjem ljudsaka svest do te mere uvećava da se otkriva i shvata Više Postojanje.

Reinkarnacija označava nov život duše u novom fizičkom telu

Inkarnacija označava vreme boravka duše u prethodnom fizičkom telu.

Božansko je prisutno i u svim drugim oblicima organskog života, u biljkama i životinjama.

Upravo svrha ovih života je da se dostigne **prosvetljenje**.

Astralno telo je omotač duše, (znači zajedno napuštaju materijalno telo), duša u sebi nosi sadržana iskustva i iz svih prethodnih života. Šta je tu najvažnije da se shvati?

To da duša ima u sebi usađenu „**Božansku Klicu**” u kojoj je usađena potreba (čežnja) za sjedinjenjem duše sa njenim Tvorcem (Univerzalnom Svešću), što i podstiče dušu da se duhovno razvija. To je **osnovni motiv duše da doživi što brže prosvetljenje kako bi se vratila Tvorcu od koga je potekla.**

ŠTA JE DUŠA?

Duša je odraz Božanske svesti u ljudskom telu, samim tim one mogu biti mlade ili stare kao što su to fizička tela koja nastaju u vremenu. Za vreme ciklusa inkarnacija ona ostaje u oblastima višeg astrala „nebeski svet“ gde proživljava utiske prethodne reinkarnacije, oporavlja se od njih i priprema za sledeću.

Iz perspektive same duše svi njeni životi su jedan život, koji se treuntno događa, kao predstava. Iz naše vremenske linalne perspektive možemo reći da se **duša simulatno deli u više života**, na sve živote odjednom, da se ne kreće kroz živote tokom vremena kao entitet. Zato je u suštini tačno **judeo-hrišćansko učenje koje tvrdi da nema reinkarnacia**, ali ono je izvedeno iz celog konteksta tako da skriva celu istinu. **Reinkarnacije postoje, ali se one odnose samo na iskustvo uma, individua, a ne na život same duše, koja ima jedan život, večni, tačnije bezvremeni.**

Čovek nije samo telo ili samo duša, već se sastoji iz tela i duše. Smatra se da se duša nalazi u celom telu na svim pojedinim mestima u telu.

HRAM DUŠE

Vaše telo je hram vaše duše, vaše telo je sredstvo pomoću koga vaša duša pokazuje spoljašnjem svetu Telo i duša se neprekidno bore za život, rade i putuju kroz život u savršenom skladu. Telo je fizičko vozilo koje duša koristi da izađe i doživi spoljašnji svet, baš kao što je duša sredstvo pomoću koga telo promišlja, shvata i suočava se s duhovnim iskustvima.

VRSTE DUŠA

Mlade duše: Najniži oblik ispoljavanja je onaj kod mladih duša, koji je najgrublji i najviše identifikovan sa telom i umom. Rad i delovanje takvih ljudi je pre svega usmereno na fizički rad i gruba iskustva,

Mlade duše se tek obučavaju za život u fizičkom svetu i otuda su njihova iskustva gruba i jednostavna: dobro i zlo, zdovoljstvo i patnja, imati i nemati. Oni na svojoj koži uče zakone egzistencije i kako da je svojim rukama održavaju.

Njihova podložnost spoljnom uticaju je najveća. Njihov um je potpuno okrenut spolja, **grubi su materijalisti koji veruju samo u ono što čulima opažaju i što mogu svojim telom da urade.**

Razvijene duše: To su ljudi koji stvaraju više vrednosti umom, oni stvaraju sve tekovine kulture i civilizacije,

Njihov um je još uvek okrenut spolja, Zato se još uvek bave spoljnim svetom i uređenjem okoline i uslova života, a unutrašnje sadržaje obrađuje na filozofski i teoriski način, **Napredne duše:** su najmanje zastupljene i njihov uticaj i rad se ne odnosi na ovaj svet i obrađivanje uslova egzistencije.. Njihov um je potpuno svestan sebe i oni ne traže odgovore spolja, niti se bave uređenjem spoljnim uslovima, već isključivo uređenjem samoga uma i povezivanjem uma sa dušom. To rade na različite načine, nekada kao **učitelji i sveti** koji deluju na mnoštvo ljudi, nekada kao nepoznati ljudi koji individualno pomažu nekim ili nekoj naprednoj duši da se razvije. Oni su potpuno svesni da su sve više dimenzije u čoveku i da je Božansko jedina stvarnost

EVOLUCIJA SVESTI

Zemlja je svet dualizma. Samo u svetu grube materije postoje suprotstavljena dobra i loša iskustva, zbog čega i dobijamo biološko telo. **Duša je bezpolna**

Telo služi kao zaštitni omotač naše duše u fizičkom svetu, a da bi preko materije iz koje je telo sačinjeno, duša mogla da doživi bol, bolest, povrede, fizičku nemoć, starost kao i ona niža zadovoljstva koja samo fizičko telo može da omogućiti.

Telo nam služi da bi preko njega naša duša mogla da oseti i registruje sva ona iskustva koja postoje samo u svetu čvrste materije, a bez koje svest se nebi mogla da se razvija. Takav put se naziva evolucijom, odnosno, postepenim razvojem svesti. Telo služi da bi se ljudska vrsta i biološki reprodukovala.

Evolucija svesti većine ljudi teče spontano i vrlo dugo, „sama od sebe“.

Evolucija svesti može da se skрати korišćenjem slobodne volje da se potraže duhovna saznanja, što praktično znači „preuzimanje sudbine u sopstvene ruke“.

Na svom putu ka Prosvetljenju, duša mora da prolazi kroz različita iskustva mnogobrojnih inkarnacija,

Koliko će trajati njen boravak (u koliko života) u svetu dualizma, zavisi od toga kada se svest ljudskog bića, koje ima slobodu odluke, odluči za Pravi Put.

Oni čija je svest evoluirala do viših saznanja su u manjini. Kada većina stanovnika Zemlje shvati da je prihvatanje materijalne stvarnosti kao jedine vrednosti samo iluzija, nastaje uzvišeno stanje na planeti. Tada počinju da se razvijaju uslovi života slični rajskim, iako se živi u svetu grube materije.

Ako bi Tvorac svojom moći hteo da Zemlju, ovakvu kakva jeste, uzigne na viši planetarni nivo, ne bi moglo, jer većina današnjih ljudi i ne pomišlja da dostigne suptilno stanje duha. To bi bilo društvo kakvo oni ne žele, pošto svesti, čvrsto vezanu za materiju i lične interese, više odgovara stanje kakvo jeste.

Pokreti za mir, protesti protiv raznih nepravdi, dobrotvorne organizacije, prilozima, bezuslovno davanje materijalnih vrednosti drugima, nisu ništa drugo nego akcija podstaknuta impulsima koje šalje duša, onih koji su (u nekom od života)

prošli kroz veliku patnju kojima se, zbog **uticaja duše**, **javila potreba da drugima ublaže patnju, ili da se dobrim delima iskupe.**

Duša je inače bespolna i kada završi svoju evoluciju, njena svest postaje sjedinjena sa Tvorcem, Univerzalnom Svešću.

U evoluciji koja teče spontano, sama od sebe, čovek postaje spreman za duhovni put kada počinje da oseća da mu život ne ispunjavaju vrednosti koje postoje u materijalnom svetu i da u takvom svetu više ne nalazi unutrašnja zadovoljstva. Takav osećaj pokazuje da je duša izvela osnovne čežnje.

ISKUŠENJA DUŠE

Dakle, sva iskušenja duše na ovom svetu sastoje se ne samo od razumevanja i **ovladavanja organskim životom, već i u tome da savladaju uticaje neorganskih bića.**

Sve zlo koje postoji na ovome svetu, svi kolektivni ratovi i individualni zločini, uništenje prirode, sva laž i obmana nastali su pod delovanjem negativnih neorganskih bića na ljudska tela koja nemaju dovoljno prisustva svesti duše da bi mogla sama da odlučuju o sebi i svome delovanju, nego su manipulisana i uslovljena od strane neorganskih bića.

Čovekova duša je nesposobna da čini zlo,

Duša mora da iskusi sve mogućnosti postojanja, sve suprotnosti. Zato je potrebna strana i suprostavljena sila koja će **dušama da priredi negativna iskustva**, jer one same nikada ne bi mogle `da ih izazovu.

Neorganska bića deluju destruktivno na svet i ljude kroz ljude, opsedajući ih i kontrolišući njihovu svest. Tako izgleda kao da ljudi čine zlo. Ona zatim preko raznih oblika kontrole uma ljude ubedi da su to zlo oni sami počinili. To im je **lako jer koriste isti um i isto telo.** Najveći deo manipulacije svešću ljudi sastoji se u tome da se ljudi navedu da se identifikuju sa telom i umom, i na lažiranje objektivne svesti o široj celini. Tako se u ljudima razvija osećaj krivice i mentalitet grešnika koji povremeno deluju na stvaranje još više zločina.

Problem je što nisu svi ljudi zreli da se tome odupru, **većina duša na ovoj planeti je neiskusna za život u ljudskim telima.** Zato lako postaju žrtve mnogo iskusnijim i starijim entitetima.

Samo tela koja koriste **mlade i neiskusne duše bivaju opsednute od strane astralnih entiteta.**

Sama duša ne može biti opsednuta niti ugrožena ni na koji način.

Samo telo može biti opsednuto, i to ono telo u kome duša nema svu vlast **Sazrevanje duša na ovom svetu svodi se između ostalog i na to da zadobiju svu vlast i svoju volju u fičičkom telu.**

Na ovoj planeti su **90 procenata ljudi su mlade** duše koje lako budu izmanipulisane. Zato je ovakav svet kakav jeste.

Stoga je vrlo mali broj ljudi koji nisu pod uticajem i opsedanjem neorganskih bića.

Zapravo najveći deo procesa oslobađanja duša na ovom svetu se sastoji u tome **da se raspoznaju neorganski uticaji i da se izbori sloboda od njih.**

Takozvano **prosvetljenje, oslobađanje duše** ili vaskrsenje nije ništa drugo do povećanje procenata prisustva duše u telu toliko da je ona postala nadmoćna nad svim drugim uticajima i organskim i neorganskim.

Njih ljudi doživljavaju kao sopstvene uticaje, misli, osećaje, namere i porive. Da bi se oni raspoznali kao strani uticaji iz naše podsvesti, neophodno je potpuno osvestiti sebe i sve funkcije uma, kako bismo mogli da razlikujemo ono što mi jesmo od svega što nismo.

Takođe treba znati i prirodu misli. One u suštini nisu naše tvorevine.

Misli su najfinije vibracije prirode, informacije o zbivanju prirode, one se kreću prostorom, etrom.

Mozak je samo fini organski instrument koji može da primi te fine vibracije, da ih rezonuje, da ih zadrži i kombinuje. Kada ponavlja i kombinuje tako primljene vibracije, informacije, **one izgledaju kao naše misli.** Zato što nisu naše misli mogu da nam dođu kao inspiracije, kao sasvim nove informacije, ali kao demonski glasovi i uticaji koji nam ne daju mira i teraju u ludilo.

To je razlog zašto ti uticaji neorganskih bića uopšte i postoje: **tako nas teraju da na najbrži način postanemo svesni.**

Neorganska bića su prirodna bića, samo nisu fizička. Ona kao paraziti koriste za **uzimanje energije.**

Kada duša dođe u telo suočava se sa tom situacijom, da je svaka **veća celina sastavljena od manjih,** zato ona nije u potpunosti gospodar svoga tela, a s njim i svoga prisustva u svetu, i da rad i energiju tela koriste oni entiteti koji to mogu. **Sada duša treba da se izbori za prevlast nad telom, da njime ovlada umesto parazitskih entiteta, a kada ovlada telom onda i celom fizičkom okolinom, da nesvesnu prirodu svesno preobrazi tako da bude podobna za prisutvo Božanskog kao ličnosti.**

ZPOSEDNUTOST TELA OD STRANE DEMONA

Samo kada je duša slaba kao svedok zbog naše identifikacije sa nečim drugim, telo u kome se nalazi je opsednuto negativnim silama, **onda to telo čini zlo.** Duša je za to vreme gurnuta po strani, um nije svestan, a zaista, nakon učinjenog zla, čovek se uvek oseća kao da je neko drugi to zlo učinio, da je bio opsednut, ili da ne zna šta mu se dogodilo, da se ne seća samog čina; **Negativne sile nas navode da preuzmemo krivicu na sebe,** kao da smo mi to uradili ono što nam je telo uradilo. Tako one jedino mogu da deluju kroz nas da nas porobljavaju-kroz identifikaciju. Preuzimanje i osećanje krivice je temelj judeo-hrišćanskog učenja

Ove sile nam zabranjuju i da pomislimo na svoju identifikaciju sa Božanskim, uče nas da je „grešno“, da je to upravo „ono što Satana želi“, da mislimo da smo mi Bog.

Naša duša je daleko veća od ovog tela, niti se rađa niti umire sa njim. Mi smo daleko veći od ovog tela.

Da su ljudi svesni božanske veličine svoje duše odmah bi se oslobodili svake opsednutosti. Ali njima se, kroz judeo-hrišćanske religije, nameće uverenje

da ne smeju da se poistovećuju sa Božanskim ni na koji način, da mogu da budu samo u nekom odnosu sa Bogom posredstvom crkve, ne i jedino sa njim, da je jerično i grešno pomisliti na to, zatim da su sami krivi za sva zla koja postoje. Ako se **đavo i spominje on je tamo negde daleko, kao neprijatelj božji, u imaginaciji i strahovima, da ih pojača.** Iako su dela i posledice koje bi se mogle jedino pripisati đavolu svuda prisutne vidljive oko nas, đavo je i dalje smešten samo u verskoj imaginaciji i teologiji. Kada ga neko vidi proglašava se ludim. Tako se ljudi zarobljavaju, to je pravo značenje podele uma.

Prava religija treba samo da uči čoveka kako da svesno prepozna svoje **jedinstvo sa Bogom**, jer je uvek dotle bio u nesvesnom jedinstvu sa njim.

Demoni, Neorgansko područje ne stvara svoju energiju. **Energiju stvaraju i akumuliraju samo organska bića** u trodimenzionalnom fizičkom svetu. Akumulacija i očuvanje su odlike fizičkog sveta. Zato neorganska bića moraju da uzimaju od organskih kao paraziti. **Budući da žive na višim dimenzijama** od fizičke, oni lako manipulišu bićima u fizičkom svetu, koja su ograničena svojim fizičkim čulima i ne mogu jasno da raspoznaju uticaje viših planova, opsedaju ih i navode ih da deluju tako da im stvaraju hranu. Opet, da su budući prirodni stanovnici viših planova, naročito astrala, **njihova hrana nije fizička hrana, već energetska, sačinjena od posebnih frekfencija koje stvaraju emocije kojima bića zrače, emocije posebno niske frekfencije, a to su negativne emocije, mržnja, strah i patnje, a posebno prisiljavaju čoveka na takvo ponašanje.**

Takvi ljudi onda čine nedela oduzimanja tuđe životne energije da bi nahranili svoj negativni entitet koji ih poseduje preko nesvesnog. Pošto **ti uticaji dolaze iz nesvesnog dela uma**, jeste slab zato što je svesni um mnogo slabioji od nesvesnog. Ma šta da svesni um odluči, nesvesni deo uma će uvek doneti

Negativni uticaji neorganskih entiteta iz nesvesnog su uvek prepoznatljivi po tome što se nameću na lep ili ružan način. Nameću se na lep način glasovima ili vizijama, ubeđenjima koja serviraju svesnom umu iz podsvesti tako da on misli da je to **njegova volja ili „intuicija**

Kada **računaju na čovekove strahove** onda se nameću na strašan način, izazivaju strahove ili preko napadnih glasova ili vizija, na javi ili snu. Strahom parališu čoveka i tako ga teraju na određena ponašanja koja njima odgovaraju. **Sama frekfencija na kojoj se događa emocija straha na astralu je energija koja hrani negativne entitete. Zato duhovi plaše ljude, zato je đavo ružan:** da bi uplašio čoveka i takođe nahranio njegovom energijom. I da bi ga onesposobio da objektivno vidi šta se događa i tako se oslobodi uticaja, jer u strahu prestaje svako objektivno rasuđivanje.

Treba znati još i to da **negativni entiteti retko kada deluju sami na čoveka, iznutra, iz njegovog nesvesnog.** Oni se pri tome uvek uveliko pomažu i spoljnim delovanjem na čoveka **preko drugog čoveka** koji je već pod njihovim uticajem, koji radi za njih. I samo fizičko prisustvo, manje ili više intimno, može da pomogne da **neorganski entitet pređe sa jednog čoveka na drugog.**

Nisu svi neorganski entiteti negativni. Većina su samo paraziti koji žive od čovekove energije prikačeni za njegovu auru. U njihovom je interesu da im domaćin živi tako da može da ih hrani. U tu svrhu dozvoljavaju mu prosečnu

duhovnu i ekonomsku egzistenciju. Ali samo onaku kakva neće da ugrozi njihov opstanak. **To je posebno vidljivo kod vernika kod neke religije koji ne žele ni da čuju za druga učenja.** Prema svakoj informaciji koja bi mogla da ih osvesti i oslobodi pokazuju izrazito neprijateljstvo i odbojnost. Zato je ubeđenje da postoji samo ovaj svet u da ne postoje demoni, ili su samo drugi opsednuti njima, uobičajan mentalitet takvih blago opsednutih ljudi.

Demon opseđa i iskušava grešnike, tj. one koji su pogrešili u nečemu, u načinu vođenja svojih života. **Ispravne i napredne ljude demoni ne mogu da iskušavaju.** Oni spadaju samo slabe i „grešne“ tj. koji čine greške.

To su oni koji su opsednuti **izrazito negativnim entitetima.** To su svakako oni koji čine najokrutnije zločine. Zato za njih kažemo da su „bezdušni“, da su „neljudi“ ili se u vezi njihovih nedela pitamo „kako čovek može tako nešto da učini“. I nije ih počinio čovek, bar ne čovek sa ljudskom dušom. **Počinio ih je uvek neorganski entitet izrazito negativan, poznat kao demon koristeći telo čoveka.** Poznata su svedočenja ljudi koji su bili učesnici bitaka u ratovima da su u tim trenucima najžešćih okršaja ljudi postaju opsednuti, da su činili dela koja normalan čovek fizički ne bi mogao niti hteo da učini, i da oni sami nisu svesni da ih čine, da su bili opsednuti u tim trenucima.

Po tome se mogu lako prepoznati; oni su jednostavno suprostavljeni svemu što je dobro za ljude.

Ovu suprotnost je lako razumeti ako se podsetimo da je stvar u frekvencijama, pa je tako i **mržnja samo suprotno usmerena frekvencija od ljubavi.** Jedna od najčešćih osobina demonizovanih je da živi na tuđ račun, da nikada ne zarađuju pošteno za svoj život. Oni mrze rad, nesposobni su za rad, za odgovornost za stvaranje. **Pošto su u suštini samo paraziti, znaju samo da uzimaju.**

Demonizovani ljudi se dele na dve vrste: na važne i nevažne.

Važni učestvuju u demonizaciji drugih ljudi i zato umeju vrlo vešto da se ponašaju u društvenom i političkom životu.

Nevažni su samo baterije koji snabdevaju demone životnom energijom i služe kao potrošna roba, za vršenje raznih zločina, za krađu tuđe energije (ubistva, nasilja).

Treba znati da slučajevi opsednutih ljudi i „isterivanje đavola“ iz njih jeste samo predstava za obmanjivanje ljudi da opsednutost samo tako izgleda. Tu predstavu izvode i režitaju sami demonizovani ljudi i njihovi hibridi na vlasti, pre svega u crkvi. Možda neki niži demon tako opseđa ljude, na očigledan i ružan način, ali

Najmoćniji i najgori demoni uopšte ne opsedaju ljude na takav način. Oni su u njima neprimetni, **ponašaju se vrlo lukavo i kulturno, imaju ogromno znanje, vešto vladaju ne samo čovekovim telom koje su zaposleli, nego i drugim ljudima, pa i čitavim narodima.** To su najviši crkveni velikodostojnici, političari i aristokrate. **Najmoćniji ljudi na svetu.**

Postoji još jedna karakteristika demonizovanih ljudi, a to je borba za vlast. **Biti na vlasti znači veličati sebe i potčinjavati druge, iskorišćavati sve radi sebe.** Čovek sa dušom nikada ne želi da ima vlast nad drugim ljudima, jer u

svima drugima takođe vidi dušu. Zatim, pošto je duša božanskog porekla, ne treba joj nešto tako malo kao vlast u smrtnom telu na ovako niskom svetu. Duša samo može da deli i želi isto dobro drugome kao sebi samoj. **Samo onaj ko nema dušu ili mu je potpuno potisnuta i nije svestan, može da želi vlast na ovom svetu ili nad drugim čovekom.**

Ljudska tela koja žive bez kvalitetne duše su na najvišim položajima vlasti na ovome svetu.

To su svi verski i politički vladari i sva aristokratija, svi vlasnici korporacija. Oni su pokretali sve ratove u istoriji, kontrolišući obe zaraćene strane.

Nikada se ljudi sami nebi ubijali. Nikada duša nebi išla protiv duše, protiv same sebe, niti protiv prirode koju same podržavaju i razvijaju, a **korporacije tako automatski uništavaju prirodu i proizvode sukobe** među ljudima, kaos i nestabilnost, da je očigledno da to ne mogu ljudi sa dušom da to urade. Postoji toliko destruktivnosti u svetu da je nemoguće da je ona spontana, **ili da je u pitanju neznanje**, jer danas postoji i znanje i tehnologija da ljudi žive kao u raj. Samo prisustva resursa i znanja dokazuje da je sva ova **destruktivnost sistematski planirana sa najvišeg nivoa vlasti i moći.** Samo postojanje ovolike destruktivnosti prema prirodi samim ljudima je dokaz da ona ne može da potiče od samih ljudi. **Ma koliko bili nesvesni i glupi**, ne mogu da idu protiv samog **instikta opstanka** jer to ni životinje nebi mogle. Čovek danas poseduje znanje i tehnologiju sa kojom može sa Zemlje džoistikom da **upravlja roborom na Marsu**, a istovremeno veruje u **Boga koji je devici napravio sina**, koji će da pomogne da leševi njegovih vernika u Sudnjem danu, danu kada ceo svet propadne jer će taj Bog da ga uništi, ožive, ustanu iz grobova i **odu kod tog Boga i tako se „spasu“.** (Niko ne kaže zašto se nebi spasli bez uništenja sveta, njegovim preporodom) i tako verovanje je zakonom zaštićena institucionalna religija i osnova kulture. Ti apsurdni su dokaz da neko to drugi radi nad ljudima, neko ko nije čovek. To ljudski um nebi mogao da smisli. Onaj ko ne veruje u demone i vanzemaljce, trebalo bi da veruje u činjenice realnosti u kojoj živi. **Sve je to dokaz da nas kontrolišu negativni vanzemaljci-reptoidi, kako bi kontrolisali ljude i vladali njima.**

Pored opsedanja, **čovekom se manipuliše i programiranjem uma.** Sva takozvana demokratija se svodi na **manipulaciju kolektivnom svešču**, da bi se nastavila i sama održavala kontrolisana vladavina nesvesne i neuke većine i potisnula moć svesne manjine, a „ljudska prava i slobode svode se na perverznu razuzdanost.

Programiranje rade oni koji su već opsednuti, hibridi demona i ljudi, da bi tako proširili svoj uticaj, jer nije praktično da se deluje samo opsednutošću. **Programiranje omogućava da se čovek ponaša kao opsednut i kada nije direktno opsednut. Programiranje se pretvara u kulturu življenja.**

Programiranje uma se zasniva na činjenici da um predstavlja sistem obrazaca sa kojima svest kreira realnost. **Um je već sistem programa sa kojima se tumači i kreira realnost. Zato on može lako da se modifikuje nekim novim**

programima, ili „virusima“ koji će te programe da promene, preusmere, zaustave ili pokrenu po komandi.

Postoji kolektivno i individualno programiranje uma ljudi.

Kolektivno se obavlja preko religija, nauke, obrazovanja, medija, kreiranjem javnog mnjenja, politikom, manipulacijama ekonomijom, hemiskim uticajem preko hrane i lekova, tehnologijom (mikročipovi i ELF talasi)

Danas je individualno programirano oko 2% celokupne populacije ljudi na Zemlji. Samo u Americi oko 14 miliona ljudi.

Čovek koji je mehanizovan i programiran na neki način, **sam ponavlja ono što je naučen da radii usled neznanja o tome da je manipulisan, ubeden je da je sam svojom voljom počinio dela i nedela.** Misli da je to realnost u kojoj živi i koju ne može da promeni.

Svakako, život i pored svih zavera opstaje i ide nekako dalje, ali to je samo zato jer je jači od svih pokušaja destrukcije. **Nijedna zavera ne može da osujeti nameru Božanskog i prirodu ispoljavanja svesti i života.**

Može samo da nanese lokalnu štetu nekim pojavama unutar tog plana. **Nijedna zavera protiv ljudi da odnese pobedu, jer ljudi postoje zbog božanskih razloga, ali može da nanese mnogo štete, patnje i iskušenja, više nego što je potrebno.** Takođe i negativnim entitetima koji to sve rade **nije u interesu da unište svoj posed, izvor hrane.**

Ovo je **univerzum slobodne volje** i ispoljavanje svega što može da se ispolji. Zato i zlo može da se ispolji, ali isto tako može i da se spreči. Nebi trebalo da previdimo postojanje sistematske destrukcije nad ljudima samo zato što smo još uvek živi. Jer tada može mnogo krupnih događaja da nam se dogodi, da nas skupo koštaju, a da tek naknadno budemo svesni zašto i kako su se dogodili i kako smo mogli da ih sprečimo.

Naprimera, **i Prvi i Drugi svetski rat su detaljno isplanirani i vođeni iz jednog centra od strane jezuita iz Vatikana,** oni su preko Katoličkog centra u Berlinu doveli Hitlera na vlast, knjigu „**Majn Kampf**“ napisao je jezuita Štempfle a pripisana je Hitleru. **Jevreji Rotšildi,** bankari Vatikana, finasirali su Hitlera od dolaska na vlast od kraja rata preko Engleske banke, **Jevrejin Rokfeler** ih je takođe finasirao i prao njihov novac preko njujorkške banke, Po završetku rata **Jozef Mengele** je završio u jednoj vojnoj bazi u Kaliforniji kao dr. Green i nastavio sa svojim eksperimentima do sedamdesetih godina.

A šta su vas učili o istoriji? Da li su vam rekli da su **i Staljin i Mao Cetung bili školovani od strane jezuita, i pod njihovom kontrolom svo vreme? Staljin je bio Hazar.**

U tom delu sveta gde je on živeo nije bilo nikakvih pravih Jevrejina osim Hazara, jer je to nekada bilo carstvo Hazara koje su Rusi razorili. Ti Hazari su preuzeli judaizam u devetom veku i postali **Aškenazi Jevreji.** Raširili su se po celoj Evropi („postali su Istočnoevropski Jevreji“). Danas vladaju Izraelom. Oni gaje posebnu mržnju prema Rusima koji su im uništili carstvo. Zato kada su **jezuiti isplanirali Boljševičku revoluciju i rušenje Ruskog carstva,** oni su rado dočekali da preko Aškenazija Rotšilda pokrenu i finasiraju boljševičku revoluciju, budu njeni glavni nosioci i sprovedu jedan od najvećih genocida na svetu nad

Slovenima i tako unište zdrav potencijal ruskog naroda koji se do danas nije oporavio.

Mao Cetung je bio takođe školovan od strane jezita, i pod njihovom kontrolom svo vreme?

Jer oni koji su sve to izveli i dalje su na vlasti. Vi njihove ljude birate na izborima svaki put.

Rimokatolička crkva stvorila islam, da je finsirala islamska osvajanja, da i danas kontroliše islam i islamski terorizam preko islamskih tajnih društava i bratstava, da čak postoje i Muhamedova svedočenja o tome koja se kriju od naroda?

Masovnu kontrolu uma vladari su sprovodili ranije kroz religiju i kontrolu znanja. Danas je nastupilo Novo doba (New Age), tehnologija olakšava stvar, pa se kontrola postiže preko hemiskih sredstava, raznih otrova u hrani i lekovima, mikročipovima, medijima, ekstremno niskim frekvencijama (ELF) i na sve druge načine kroz politiku i obrazovanje. Najnoviji metod pokoravanja ljudi od strane neljudi je genetski modifikovana hrana (GMO) njome se genetski modifikuju i degenerišu ljudi. **Demoni su nekada bili samo đavoli iz religijskih dogodovština, danas su i oni dobili tehnološku moć.**